

Ahmet Altan 1950 yılında doğdu. Orta ve lise öğrenimini çeşitli okullarda dolayısıyla tamamladıktan sonra Orta Doğu Teknik Üniversitesine devam etti, İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesini bitirdi. Yirmi dört yaşında gazeteciliğe başladı. Gece...

Ahmet Altan 1950 yılında doğdu. Orta ve lise öğrenimini çeşitli okullarda dolayısıyla tamamladıktan sonra Orta Doğu Teknik Üniversitesine devam etti, İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesini bitirdi. Yirmi dört yaşında gazeteciliğe başladı. Gece muhabirliğinden, genel yayın sorumluluğuna kadar gazeteciliğin hemen hemen bütün kademelerinde çalıştı. 1987 yılında köşe yazarı oldu. 1990'da genel yayın sorumlusu olarak gazeteciliğe ara verdi. 1991'de esitli televizyon programları hazırladı. Birçok yazısından dolayı yargılandı ve 1995 yılında bir buçuk yıla mahkûm edildi.

ESERLERİ: * *Dört Mevsim Sonbahar* (roman) 1982 yılında yayınlandı. * *Sudaki İz* (roman) 1985 yılında yayınlandı, toplandı ve mustahcenlikten yargılanarak mahkeme kararıyla toplandı. * *Yalnızlığın Özel Tarihi* (roman) 1991'de basıldı. * *Tehlikeli Masallar* (roman) 1996 Ekiminde yayımlandı ve rekor sayılabilecek baskı sayısına ulaştı. * *Karanlıkta Sabah Kusurları* (deneme) Kasım 1997'de yayınlandı.

HAKKINDA YAZILANLAR

Kriz günlerinde ask!
Handan AKDEMİR
Aktuel 14 Mayıs 2001

AHMET ALTAN, 'İSYAN GÜNLERİNDE ASK'TA 31 MART VAKASI ORTAMINDA GELİŞEN ASKLARI, KORKULARI, İSYANLARI VE O GÜNÜN TARİHİNİ ANLATIYOR.. 'ASKERLER İKTİDARA GELDİĞİ İN İTTİHATILARLA BERABER KENDİLERİNE RAKİP OLARAK GORDUKLERİ DINDARLARI HEMEN YOBAZLIĞA VE GERİCİLİĞE İNDİRGEDİ. DİNİN BİR RAKİP OLARAK KENDİ KARSILARINA İKMASINI ENGELLEDİLER.'

Ahmet Altan, 'Kılıç Yarısı Gibi'yle akmaya başlayan 'nehir'in ikinci kitabında, 'İsyan Günlerinde Ask'ta 31 Mart Vakası ortamında gelişen askları, korkuları, isyanları oluların oylarından kurgulanmış olarak anlatıyor. Kadınların gizemli, korkutucu surları, askları ve 'sık sık yitirilip yeniden yazılan bir tarih.'

* İktidar askerlikten daha heyecan verici olabilir mi? Romanınızda 31 Mart vakasını anlatırken Mustafa Kemal ve arkadaşları 'Asker askerlik yapmalı siyaset yapmamalı' diyerek geliyor ama bir başka kahraman 'Asker iktidarın tadını bir kez aldı mı bırakmaz' diyor.

- Doğrusu ben subayların bu kitabı okumasını çok isterim. Burada değişik asker ve subay tipleri var. O dönemde askerliği çok seven subaylar da vardı, siyaseti çok seven subaylar da. Tabii aralarında da ciddi bir mücadele. Bugün bu mücadele çok eksik Türkiye'de. Askerliği sadece askerlik için seven de vardır ama biz onları çok görmüyoruz. Daha çok siyaseti seven asker tipi toplumun önüne çıkıyor. İsmet İnönü 'Asker derhal siyaseti bırakıp kendi mesleğine dönmeli' diye bildiri bile yayınlamıştı ama askerler dinlememişti. Bugün mesela böyle bir tartışma yok. Askerliğe birçok açıdan bakılabileceğini görmek için subayların bu kitabı okumasını isterim gerçekten. Gerçek askerin subaylığı ve askerliği nasıl algıladığını görmek için.

* Osmanlının birleştirici faktörü padişah mıydı? 'Doktor başka bir yere gitse de doktordur ama bir padişah başka bir yere gittiğinde padişah değildir' diyorsunuz ama padişah gider gitmez askerler, İttihatçılar ve mollalar arasında savaş başlıyor...

- 1990; unku iktidara talip olan birçok kurum padişahın varlığı nedeniyle kendi aralarında bir

iktidar kavgasi surduremiyor; en azından acıktan acığa. Padişah çekildiğinde ortada teslim alınacak bir iktidar kalıyor ve her grup bu iktidarı almak istiyor ve bunun için de kavga başlıyor. Türkiye problemlerinin hiçbirini halledemediği için yüzyıl önceki iktidar kavgası aynen devam ediyor. Yine askerler ve dinciler kavga ediyor.

* 23 Nisan marslarının 'Padişah kovuldu, düzen kuruldu' söylemi doğru olamaz herhalde?
- Kavga bitmedi ama. Türkiyede iktidar aslında hiç kimse tarafından tam olarak sahiplenilemedi. #199;unku burada halka ait bir şey değil iktidar. Onun için halkın dışındaki güçler dovusup duruyor. İktidarı halka yayamadık; halk iktidarın bir parçası, sahibi olamadı. Ortada sadece iktidarın sahibi olmak isteyen gruplar kaldı. Bu grupların en güçlüsü de askerler ve dinciler.

* Ask ve kolelik, tabiyet ve teslimiyet, inanc ve kulluk... Kitapta hem ask hem de isyanda tekrarlanan temalar bunlar. Teba olmak neden huzur veren bir şey olmasın?
- Padişah huzurdan ziyade alışkanlık sağlıyordu. Teba oldukları zaman o kadar rahatsız olmuyorlardı çünkü tanrısal bir rolü vardı; ayrıca adam halife yani dini bir sıfatı da var. Onun için ona biat etmek, boyun eğmek onlara zor gelmiyor. Ama ortada padişah olmadığında birilerine boyun eğmek zor geldi. Bir kul bir kula nasıl boyun eğecek. Kaos bu yüzden çıkıyor. Teslimiyette bir huzur tabii ki var ama huzursuzluk da var. Ayrıca dönemin padişahi Abdulhamid çok kuvvetli bir karakterdi. #199;ok kuskucu, vesveseli, hafiye teşkilatları kuran, insanların hayatını mahveden, bencil, paranoyakti belki ama, yenisıra romana, müzige, tıbbı, nisancılığa, hayvanlara, hisse senetlerine meraklıydı. Kimse Pasteuru tanımazken onu davet etmişti. Herkes için kanlı bir adamdı, doğru ama, bu gerçek tek başına söylendiğinde artık gerçek değildir. #199;unku gerçek, birçok minik parçadan oluşmuş bir tablodur. Bu parçaların sadece bir tanesini gösterdiğinde yalan söylemiş olursun.

* Tarihi roman yazmak günümüzde geçen bir roman yazmaktan daha mı kolay? Romantik atmosferi garantileyen bir şey sağlamıyor mu?
- Hayır tam tersi, kıyaslanamayacak kadar zor. Bugünde geçen bir romanda bir şeyleri araştırmak zorunda değilsin; kahramanları kafanda yaratır, ilişkilerini biçimlendirir ve oturup yazmaya başlarsın. Ama tarihi romanda birçok araştırma yapmak, kitaplar okumak ,en zoru o karsına çıkan malzemeden en doğru kısımları seçmek zorundasın. Bir romanın kendi özel dünyasını kurarken tarihten aldığı gerçekliği onun içine yerleştirmek gerekir. Ama doğru, romantik olabilir çünkü dekor etkileyici bir sahne, bir isyan, bir ayaklanma.

* Kadınlar kendilerini anlamak, görmek için isyan bölümlerinin bitmesini beklemek zorunda. Bu bekleme istedikleri şeyi vermeden önce onları heyecanlandırmak gibi erotik bir işlev görmüyor mu?
- Hiç böyle düşünmemistim. Kitabımı okuyan birkaç kadın normalde bu bölümleri atlayacağını, ama zevkle okuduğunu söyledi. Ama benim yazarken böyle bir düşünce olmadı.

* 'Tarihin sık sık yırtılıp yeniden yazıldığı bir diyar' tanımı sadece bizim coğrafyamıza özgü bir şey mi?
- Tüm coğrafyalarda tarih biraz yalandır. Ama bizdeki yalan olcusu neredeyse butununu kapsar hale geldiği için tuhaflaşıyor. 31 Mart olayının gerçeği ile bize anlatılan hali arasında büyük fark var. Sokaktaki insanları çevirin; kaç kişi bunun askeri bir ayaklanma olduğunu, o zamanki din alimlerden cogunun bu ayaklanmaya karşı çıktığını bilir. Bize bir yalan olarak öğretildi. Biz sanıyoruz ki toplumdaki dincilerin hepsi bir anda 31 Martta ayaklandı. Hayır öyle değil. Sadece İstanbulda birkaç tabur asker ayaklandı, bunları kışkırtan mollalar vardı ama onların kim olduğu hala bilinmiyor. Ayrıca askerın kendi içinde de bir ayaklanma ve çözülme yaşıyordu. Subaylar 'alaylılar' ve 'mektepliler' olarak ikiye bölünmüştü ve birbirlerinden nefret ediyorlardı. Butun bir yüzyıl boyunca, cumhuriyet tarihi boyunca din tehlikesine

referans olarak gosterilen 31 Mart ayaklanmasinin aslinda ne oldugunu gunumuzun okumus yazmislari bile bilmiyorsa o zaman biraz bu tarihin yalan oldugundan soz etme hakkina sahip olmuyor muyuz? Ve sunu sorma hakkina: Niye bize bunun dogrusunu anlatmadiniz? Bu yuzden biz tarihe her baktigimizda dehsete ugruyoruz. Çunku bastan asagi yalan. Zucker isimli bir Hollandalı tarihçi 'Mustafa Kemal hakkında Mustafa Kemalden baska hicbir kaynak yok' diyor. Her meydana heykelini diktigimiz bir kisi ve hakkındaki tek bilgi kaynagi kendisi. Tarihi butun ciplakligiyla gordugumuzde bugunku iktidari da butun ciplakligiyla gorursunuz, cunku bugunku iliskiler tarihteki iliskilerin ayni. Onun icindir ki tarih bu ulkede baska herhangi bir ulkede oldugundan cok daha tehlikeli bir istir.

* Kimin isine yaradi bu yalan tarih?

- Askerler iktidara geldigi icin Ittihatçılarla beraber kendilerine rakip olarak gordukleri dindarlari hemen yobazliga ve gericilige indirgedi. Dinin bir rakip olarak kendi karsilarina cikmasini engellediler. Dini sadece yobazlıkla ozdeslestirip aydinlari biraz yarim aydin, biraz hacivat, biraz zuppe gibi gostermeyi halkin gozunden dusurmek icin kullandilar. Turkiyede sadece bir tek tip dindar varmis gibi cizildi hep. 31 Mart ayaklanmasina karsi cikan gercek dindarlar vardi. Gunah islemekten korkarlardi ama cezalandirilma degil, tanrının sevgisini kaybetme korkusuyla.

.....

28 Subatin atasi 31 Mart

Boyle olmadigini soyleyen tarihçi varsa ciksin

GUNDEM GUNDEM GUNDEM

Dogan HIZLAN

Hurriyet 10 Haziran 2001

Goztepedeki Hasan Pasa Apartmaninin 13. katina cikinca, gordum ki, Ahmet Altan cok satan bir romancinin edebî rehabetini yasiyor. Gazetelerde, dergilerde roportajlari yayinlanmis, billboardlarda yuzunu gostermisti. Bir cok kimsenin hayal edemedigi bir rakama ulasmisti kitabın satisi; 50.000e. Sorularimla biraz da bunun sirrini ogrenmek istiyordum. Bir bolumunu ogrendim, diger bolumunu bulmak da elestirmenlere kaldi. Benim gibi zor agirlanir bir misafir icin harekete gecdi, cunku beni taniyordu, bes cayinda ikram bekledigimi biliyordu. Isyan Gunlerinde Ask, simdi her edebiyat severin okuma gundeminde. Onunla dostlugumuzun tarihi eskidir. Hurriyet dis haberlerdeki calismalarından, Bir Gunun Hikáyesi’ne kadar uzayan bir is arkadasliginin pekistirdigi dostluk. Once anilar sohbeti basladi, arkasından sorular sokun etti. Elbette biraz birbirimize igneli gondermeler yaptik. Ince alayın lezzetini birlikte cikardik. 31 Mart Isyani gibi herkesin bildigi ya da bildigini sandigi bir konuyu romanlastirdi. Asklariyla, siyasal ortamiyla, gercek ve roman kisileriyle. Yeni romanında tarihten soz etmeyecekmiş. Oyledir yazarlar, baska konulari yazarak dinlenirler. Kitaplar, CDler, DVDler arasında gerceklestirdik bu konusmayi. Sanirim bu konusmadan sonra, okuyanlar bazi sayfalara yeniden donecekler, okumayanlar da epey ipucu bulacaklar.

Romanınızda 31 Mart vakasini donem olarak anlatiyor ve hep soylenenin, okullarda ogretilenin aksine bunun bir gerici ayaklanması degil, asker ayaklanması oldugunu soyluyorsunuz. Çok daha yakin bir tarihte 28 Subati yasadik. Bu ikisi bazi yanlardan benzerlik gosteriyor mu?

-Bizim yakin tarihimiz ne yazik ki karanlik bir tarih. Ozellikle karanlik tutulmus bir tarih. Tum onemli noktalar saklanmis. Butun devletlerde kan ve yalan vardir. Ama bizim tarihimizdeki yalan oraninin cok yuksek oldugunu dusunuyorum. Çunku bence bugunu biz gecmisteki bir yalanin uzerine insa ediyoruz. Turkiyedeki iktidar yapisi gecmisteki yalanlarin uzerine insa edildigi icin bizde tarih cok ciddi bir tabudur. Ve onun icin tarihciler burda gercekleri aciklamaktan korkarlar. Gercekleri soyleyen bir tarihcinin basi buyuk ihtimalle derde girer ve bunun cok ornekleri vardir.

FARK ENTELEKTUELLERDEDİR

Resmi ve gayri resmi tarih ayrimi nasil olur?

-Resmi tarih, bir ulkede okullarda okutulan tarih demektir. Butun devletlerin cocuklarına okuttuklari tarihlerinde carpitmalar, kendilerini yuceltmeye yonelik yaklasimlar vardir. Bir de gercek tarih vardir. Ulkeleri birbirinden farkli kilan entelektuelleridir. Devletler kendi gecmisleri ile ilgili yalan soyleyebilirler. Ama o devletlerin entelektuelleri bu yalanlari aciga cikartir.

TARİH BİZDEN SAKLANIYOR

Bizde eksik olan bu mu?

-Bence maalesef fevkalade eksik. Mesela 31 Marti ele alalim. Biz 31 Marti bir irtica ayaklanmasi olarak biliyoruz. Bize oyle bir ogretildi ki, bir murteci takimi silahlandi ve sokaga dokuldu. Ama gercek bu degil. 31 Mart bir askeri ayaklanma. Evet, dini motiflerle ayaklanmislar, ama ayaklananlar asker. Ama tarih bunu bizden sakliyor. Çunku, Turkiyenin siyasi yapısına bakarsanız, ordu siyasetin icindedir. Ve bir ulkede ordunun siyasetin icinde olabilmesi icin mesru bir nedene ihtiyaci vardir. Mesru bir neden de, bir ic dusman olmasidir. 31 Mart, orduyu siyasetin icinde tutacak bir neden olarak gunumuze kadar yasadi.

Bu cizgiyi 28 Subata kadar cekebilir misiniz?

- 28 Subat da bence ayni sey. Murteci ayaklanmasi olacak diye asker hos bir deyimle postmodern darbe yapti ve iktidardaki gucunu daha da pekistirdi. Ama bence Turkiyede hicbir zaman bir murteci ayaklanmasi ihtimali yoktu, 28 Subatta da yoktu. Ulkenin istihbarat sefi de bir aciklama yapti, bu ulkede bir irtica ayaklanmasi tehdidi yoktur diye.

28 Subatta 31 Marttan farkli olarak kamuoyu destegi var miydi? Yoksa bu destek olusturuldu mu?

-Bence ikisi de dogru. Sunu yapabilirim. Bana iki televizyonla iki gazete verin, Turkiyede katiller ordusunun her gun insanlari sokaklarda oldurdugune butun bu halki inandirayim. Bir

gun icinde adi cinayetleri arka arkaya haberlerde vereyim, o gun on tane adam oldurulduyse bir katliam gibi cikar. Ve onlari bastirmek icin bir askeri hareketin gerekli olduguna halki inandiririm. 31 Martta bir din motifi vardi. Bu gercek. Ama murteciler ayaklanmadi, bu gercegin saptirilmis bicimde yansitilmasidir. 28 Subatta evet, sekil olarak hukumette murteci goruntusu veren bir parti vardi. Ama bir murteci ayaklanma ihtimali yoktu. Gercek bir baskasinin isine yarayacak bicimde sunuldu.

31MART’IN KORKU BIRIKIMI

Butun bunlarin ardinda toplumsal ve siyasal nedenler mi yatiyor?

- 31 Martla baslayan bir korku birikimi var toplumun icinde. Murteciler gelecek ve bizi kesecek diye. Onun icin 31 Martta soylenecek yalan cok onemli. 31 Mart askeri bir ayaklanma olarak bilinirse, bunun ordu icindeki bir disiplin sorunu oldugu da anlasilir. Benim sorunum su, neden biz cocuklarimiza bunu ogretmedik. Tarihçiler bu konuda kitaplar yazdi. Tek tek kitaplardan soz etmiyorum. Tarihçilikde bir muessesedir. Neden bu gercegi toplumun ruhuna nufuz edecek bicimde tarihçi muessesesi bize gercegi anlatmadi.

31 Mart Vakasini anlatirken belli bir tarih tezinden yararlandin mi?

-Ben tarihi en iyi anilardan ogrenebilecegimize inaniyorum. En azindan edebiyat icin iyi malzemenin anilarda ve tarih kitaplarinin dip notlarinda sakli oldugunu dusunuyorum. 31 Marti yazarken o gunleri yasamis insanlari gun be gun tutuklari notlardan, anilardan, haberlerden yararlandim. Ben bir tarihçi degilim, boyle bir tezle ortaya cikmam. Zaten romanin bir teze sahip olmasini yadigarim. Sadece 31 Marti anlatirken bir yalanla karsilastim, bize okullarda ogretilenle gercek arasinda cok buyuk fark var. Ve bu farki tarihçiler biliyor. Bunu bilmeyen biziz. Resmi ideoloji, resmi tarih dedigimiz sey bir tur rutubet gibi bu yalanin icimize sizmasina yol acmis. Bunu bir tez olarak degil bilgi olarak soyluyorum. Askerler ayaklanmis. Bunun boyle olmadigini soyleyen bir tarihçi varsa cikip soylesin. O zaman su soru geliyor. Bunu butun tarihçiler biliyor da biz neden bu kadar gec ogrendik?

HIÇBIR SEY DEMEDILER

Tarihçileri gercekleri soylememekle suçluyorsunuz. Hic tepki almadiniz mi?

- Hayir almadim. Normalde bir sey soylemeleri gerekiyordu ama hala soylemediler. Ya bu adam uyduruyor diyecekler ya da biz evet biraz gercekleri anlatmakta geride kaldik diyecekler.

IYI BIR EDEBI MALZEMEDIR KADIN

Kadini anlatmanin bir yazar icin ciddi bir meydan okuma olduguna inaniyorum. Ayrica iyi bir

edebi malzemedir kadin. Çok karmasik, cok degisken ve derinligine dogru ardi ardina duygu birikimleri saklayabilen bir yapisi var. Ve ben suna inanirim, kadini iyi anlatan yazar iyi bir yazardir.

Mesela sokulmak kelimesi erkeksi bir kelime degildir. Kadin sokulur. Halbuki erkek asik. oldugu zaman sokulmak ister. Bence bu kadinsi yan, erkek asik oldugunda ortaya cikar ve ancak kadinsi yanlar ortaya ciktiginda da asik olabilir. Asik oldugu zaman dilimleri disinda erkekte sevilme istegi cok yogun degildir.

Turkiye kadinsiz bir toplum. Turkiyenin aslinda tartistigi butun sorunlar kadin sorunudur. Turkiyede din sorunu yoktur, kadin sorunu vardir. Yapilan butun tartismalari dinleyin, o tartisma besinci dakikadan sonra bir kadin tartismasina doner. Kadin kapanacak mi acilacak mi?

ORHAN PAMUKLA YARISMIYORUZ

Satis bakimindan Orhan Pamukla yaristiginiz gorusu egemen. Boyle bir yaris var mi gercekten?

- Edebiyat bir satis yarismasi degildir. Ayrica Orhan benim edebiyat dunyasindaki en iyi dostum diyebilecegim bir adam. Bence yazarligin kendisine cok yakistigi birisi. Bir yazari tarif etmek istesem Orhan gibi birisini tarif ederim. Ama edebiyat anlayislarimiz tamamen farkli. O anlamda birbirimize rakip oldugumuzu dusunmuyorum. Sadece ikimiz ayni isi yapıyoruz, bunun disinda bir ortakligimiz yok. Çok farkli kanallardan cok birbirine benzemez bicimlerde yaziyoruz. Boyle bir yarisma bende yok, Orhanda da yoktur.

PARMAK IZI GIBI BABA OGUL IMZASI

Bir parmak izi gibi baba ogul imzasi olduguna inanirim. Babamla cok benzemezligimize ragmen cok da ortak noktalarimiz olduguna inanirim. Bir kere mesleklerimiz ayni. Yani sadece babam degil, ayni zamanda ustam. Ki bu iliskiye cok daha yogun bir hale getiriyor.

BESERİ ZAAFİM OKUNMAYI İSTEMEK

Ben edebiyata, yaziya siginiyorum. Herkesin hayatla temasta cektigi sikintilardan siginacagi bir yer vardir. Tanri ve tarih, tabii ki ikisi de cok gorkemli ve insana onemsizligini gostererek cektigi acinin da aslinda cok onemli olmadigini hatirlatir ve bir tur teselli saglar. Edebiyat bana gucsuzlugumu degil, gucumu gostererek beni kurtariyor.

Edebiyatın iki parçası vardır. Bir, yazarın yazısını yazdığı yer. Orda yazar hiç bir beseri zaafa sahip değildir. Gerçekten bir Tanrı gibidir. Ama yazı, kitap bittikten sonra da edebiyatın ikinci yeri çıkar ortaya. Orası edebiyatın saflığının bozulmuş bölümüdür. Evet çok okunmak isterim. Bu benim beseri zaafarımin ortaya çıktığı yerdir. Butun yazarlarda da olduğu kanaatindeyim.

Ben yazı yazarken yeryüzünde benden başka birisinin yaşadığını bile unuturum. Eğer aklıma gelirse korkarım. Ancak başka insanları unutursan yazı yazabilirsin. Başka insanlar aklındaysa çok zorlanırsın çünkü onlara göre yazı yazmaya çalışırsın. Bu da edebiyatı bozar. Mekanikleştirir.

Xxxxxxx

Ahmet Altan'a surpriz tanık!

03 Ekim 2002

Ahmet Altan'ın Almanyanın Offenbach kentinde yaptığı konuşmayı Fransız Ahmet başlığıyla duyan Milliyet gazetesinin haberiyle ilgili tartışmalar sürüyor.

'Konuşmayı yalnızca biz izledik' diyen Milliyet'in bu haberine karşın, Hessen Radyosu Muhabiri Muharrem Özsoz 'Ben de oradaydım ve Ahmet Altan konuşmasının hiçbir yerinde Türk erkekleri ağızları kebab, uzerleri yağ kokuyor, Türk erkekleri her şeye maydonoz oluyor, Türk erkekleri ahmak gibi cümleler kullanmadı' diye konuştu. Özsoz, bandın çözümünü de 'bianet.org' ve 'gazetem.net' sitelerine gönderdi.

Avrupa Parlamentosu Milletvekili Ozan Ceyhan da, Milliyet'in Altan hakkında yaptığı yayında kendisini ahlak ve yasadışı yollarla kaynak gösterdiğini söyledi. Hukuki yollara başvuracağını belirten Ceyhan 'Hiç alisik olmadığım bir sahtekarlıkla karşılaştım. Ve bunu çok sevip saydığım Milliyet gazetesiyile yaşadığım için üzgünüm' dedi..

Ahmet Altan da yaptığı açıklamada 'Bu cümlelerin bana ait olmadığını, konuşmamda böyle sözler söylemediğimi açıkladım ve Milliyet yönetiminden konuşmanın bandının yayınlamasını istedim' dedi.

Altan, bizzat Milliyet Genel Yayın Müdürüne gönderdiği açıklamanın yayınlanmadığını da belirterek, şöyle konuştu:

'Mehmet Yılmaz bu açıklamayı yayınlamadı. Bunun yerine, Almanyadaki toplantıya katılanlara tuzak sorular sordurarak yalancı sahit yaratmayı seçti.

Almanyada Hessen Radyosundan Muharrem Özsoz, elindeki bandı telefonda Milliyet yöneticilerine dinletti.

Mehmet Yılmaz, bandı dinlemesine ve konuşmama ekledikleri cümlelerin bana ait olmadığını gormesine rağmen, durustluğa ve ahlaka asla uymayan bir biçimde, benim sözlerimi inkar ettiğimi yazdı.

Bana iftira atarken, Milliyet gazetesine de ihanet etti. Kendi koltuğunu kurtarmak için gazetesinin güvenilirliğini tehlikeye attı.

Almanyadaki konuşmanın tam metni, gazetem.net sitesinde yayımlandı ve bütün gazete

yoneticileriyle, kose yazarlarına gönderildi.

Konusmamı ve Milliyet gazetesinin yazdiklarını yanyana okuyan herkes, nasıl ısrarlı bir şekilde iftira atılabildiğine şahit olacak.

Simdi sormak istiyorum, istifa muessesesi sadece politikacılar için mi geçerlidir? Gazeteciler istifa etmeyi bilmez mi? Gazetesini kendi yalanlarına alet eden, grubunun yayın ilkelerini hayasızca çiğneyen bir genel yayın yönetmeni görevinde kalabilir mi? Yalan söylediği, iftira attığı açıkça kanıtlanan birini genel yayın mudurluğunda tutanlar, onun suç ortağı olmayı kabullenmiş olmaz mı?

Eğer Türk medyasının bazı üyelerinin iftira atması bu kadar kolaysa, iftira boylesine doğal karşılanıyorsa, iftira atanlar kendi meslektaşları tarafından cezalandırılmıyorsa, bu ülkenin halkını bu ülkenin medyasından kim koruyacak?

İsmet Paşanın sözünü değiştirerek sorarsak, Türk halkını Türk medyasından korumak için disardan medya mı getirelim?'

bilgicenneti.com